

Przeżywać Jubileusz!

Święty Proboszczu z Ars,
czyń nas świętymi!

1 listopada
2024

1 listopada
2025

SPIS TREŚCI

OKAZJA JEST ZBYT DOBRA!.....	3
WITAMY W SANKTUARIUM ŚWIĘTEGO PROBOSZCZA Z ARS!	5
MÓWICIE "JUBILEUSZ"?	7
JAK PRZEŻYĆ MOJĄ DROGĘ JUBILEUSZOWĄ?	9
WARUNKI UZYSKANIA ODPUSTU ZUPEŁNEGO	11
SZLAK JUBILEUSZOWY ARS 2025	12
MODLĄC SIĘ ZE ŚWIĘTYM PROBOSZCZEM Z ARS.	23
PLAN SANKTUARIUM.....	27
ODKRYWANIE SANKTUARIUM.....	28
MODLITWA JUBILEUSZOWA	31

OKAZJA JEST ZBYT DOBRA!

W roku 2025 papież Franciszek otwiera powszechny jubileusz 2025 lat od narodzin Jezusa Chrystusa Zbawiciela, wzywając wszystkich chrześcijan do życia jako "świadkowie Nadziei". W tym samym roku, w sobotę 31 maja, świętujemy stulecie kanonizacji Jana Marii Vianneya, Proboszcza z Ars.

Zwyczajny... nadzwyczajny

Jan Maria Vianney był "zwykłym księdzem" w maleńkiej i całkiem zwyczajnej wiosce. Można by powiedzieć, że nie ma w tym nic nadzwyczajnego (jak powiedziano o świętej Teresie z Lisieux 40 lat później). Ale to właśnie zwykły ksiądz, który ukochał Chrystusa w całkowitym darze swojego życia, dla Boga i ludzi. Zostając proboszczem mimo własnej woli, był niestrudzonym sługą, modlącym się nieustannie, aż stało się to jego oddechem. Dostępny dla wszystkich, posłuszny swojemu biskupowi i równocześnie wymogom rzeczywistości, aż po promowanie edukacji dziewcząt, przemianę życia pracowników, odnowę życia wioski po prostu przez nieustanne wzywanie do oddawania czci Panu w niedzielę, poświęcając się aż do swoistego "*męczeństwa konfesjonału*", i nigdy nie tracąc swojego wiecznego uśmiechu, życzliwości i dobroczynności, nie zaniedbując przy tym sprawiedliwości i prawa. Pozostaje więc "*dla wszystkich krajów niedoścignionym wzorem zarówno w wypełnianiu posługi, jak i świętości kapłana, oddanego modlitwie i pokucie dla nawrócenia dusz*"². Jego sekret, wcale nie ukryty, tkwił w jego zjednoczeniu z Bogiem i wyborze całkowitego ofiarowania siebie Panu w dziękczynieniu; on, który uważał się za tak niegodnego sprawowania Eucharystii i spalał się z miłości do wszystkich, którego żadna przeciwność nie zniechęcała, a niesprawiedliwe (wręcz oszczercze) docinki skłaniały do modlitwy za swoich prześladowców. Oto co dla niego oznaczało "*Pozyskiwać dusze dla Boga*"! ... Zrozumiałe więc, że demon (zwany "chwytaczem") miał do niego nieodwracalną niechęć i nigdy nie pozwalał mu spać spokojnie.

To może to być więc okazją dla każdego chrześcijanina i każdego księdza do ponownego odkrycia skarbu, który Pan dał całemu swojemu Kościołowi ponad 200 lat³ temu, który pozostaje "*świętym patronem księży Francji*"⁴, a następnie został ustanowiony "*świętym patronem wszystkich proboszczów urbi et orbi*"⁵.

¹ Wyrażenie pochodzi od Jana Pawła II.

² Papież Jan Paweł II podczas swojej wizyty, Przemówienie do księży w Notre-Dame w Paryżu, 1980. Powtórzone 6 i 7 października 1986 w Ars i w Lyon-Satolas.

³ Jean-Marie Vianney urodził się 8 maja 1786; dwusetna rocznica jego urodzin była okazją do wizyty papieża Jana Pawła II w Ars, 6 i 7 października 1986.

⁴ Papież święty Pius X, 12 kwietnia 1905.

⁵ Papież Pius XI, 23 kwietnia 1929.

Czego szuka się w Ars?

Dla porównania: w Lourdes, przy Maryi Dziewicy, Matce Jezusa Chrystusa Zbawiciela, pielgrzymi szukają Matki, jej łagodności i opieki nad chorymi. W Ars można powiedzieć, że przychodząc do Jana Marii Vianneya, szukają kapłana, jego ojcowskiego spojrzenia pasterza i przepełniającego go Bożego Miłosierdzia. "Kapłaństwo to miłość Serca Jezusowego" - mawiał Proboszcz z Ars. Jedyne kapłaństwo Chrystusa jest w ten sposób przybliżane każdemu przez kapłana, który wychodzi na spotkanie. Miłosierdzie, które wzruszało Chrystusa i poruszało Go na widok tłumów bez pasterza, staje się w ten sposób dostępne dla każdego parafianina i każdego pielgrzyma, niezależnie od jego stanu życia w tym świecie.

Bóg daje: to, co Bóg uczynił w Janie Marii Vianneyu, jest szczególną łaską w szczególnym czasie, w szczególnej epoce. Wydaje się, że czasy się zmieniły; serce człowieka pozostaje takie samo. Otóż to Boża Miłość napełniająca serce Proboszcza z Ars uczyniła z niego takiego sługę Wiary i Ewangelii. Tak samo będzie więc z nami dzisiaj: *"Niech kapłani o tym nie zapominają: nigdy nie są sami w swoim działaniu, opierają się na mocy Boga wszechmogącego; niech ich wiara w Chrystusa, który powołał ich do uczestnictwa w swoim kapłaństwie, pomaga im oddać się z pełnym zaufaniem swojej posłudze, bo wiedzą, że Bóg jest dość potężny, by pomnożyć w nich Miłość."*⁶

Oto jest skarb! Jan Maria Vianney pokazuje nam to na co dzień. Przybywając dziś na pielgrzymkę, obydzie mogli żyć tą łaską!

Ojciec Rémi Griveaux,
proboszcz-rektor Ars

⁶ Sobór Watykański II, Presbyterorum Ordinis, § 22.

WITAMY W SANKTUARIUM ŚWIĘTEGO

PROBOSZCZA Z ARS!

Powszechne wezwanie do świętości

"Pokażę ci drogę do Nieba" – odpowiedział Jan Maria Vianney małemu pasterzowi, który pokazywał mu drogę do Ars. Zaprasza każdego do wejścia na drogę Pana, do środków zjednoczenia z Bogiem, tu na ziemi i na wieczność; jednym słowem: do zostania świętym!

Kim jest święty Jan Maria Vianney?

Urodzony 8 maja 1786 roku w Dardilly, niedaleko Lyonu, w rodzinie rolników, Jan Maria Vianney rozpoczyna w wieku 20 lat przygotowania do kapłaństwa pod kierunkiem księdza Balley, proboszcza z Écully.

Wyświęcony na księdza w 1815 roku, zostaje mianowany do Ars w 1818 roku. Od momentu przybycia czyni z kościoła swój dom. Dniem i nocą, przed tabernakulum, modli się do Pana o nawrócenie swoich parafian. Stopniowo budzi ich wiarę przez swoje kazania, ale przede wszystkim przez modlitwę i świadectwo. Odnawia i upiększa swój kościół, zakłada sierociniec – "Opatrzność" – aby opiekować się ubogimi dziećmi.

W sercu swojej parafii, człowiek o wrażliwości społecznej

Stara się brać pod uwagę człowieka we wszystkich jego wymiarach (ludzki, duchowy, społeczny). Aby umożliwić każdemu bycie wolnym i szczęśliwym, nieustannie niesie pomoc, wspiera, łagodzi cierpienia i rany, przynosi pociechę najbiedniejszym i chorym... Jest także niestrudżonym budowniczym: sierociniec, szkoły, kaplice, kościół, itd.

Kapłan całkowicie oddany Bogu, swoim parafianom i pielgrzymom, umiera 4 sierpnia 1859 roku. Jego ciało, ekshumowane w 1902 roku w związku z beatyfikacją, zostaje znalezione nienaruszone. Zostaje kanonizowany 31 maja 1925 roku przez papieża Piusa XI.

W sercu, Eucharystia

"On jest tutaj!" – wykrzykuje święty Proboszcz, patrząc na tabernakulum. Człowiek Eucharystii, celebrowanej i adorowanej: "Nie ma nic większego niż Eucharystia." Dawać Boga ludziom i ludzi Bogu, msza święta szybko staje się dla niego sercem jego dni i jego duszpasterstwa.

Człowiek modlitwy

Długie chwile przed tabernakulum, od wczesnego rana, prawdziwa zażyłość z Bogiem, całkowite oddanie się Jego woli, przemienione oblicze... – to wszystko elementy, które poruszają tych, którzy dostrzegają głębię jego życia modlitwy. To jego wielka radość i miejsce prawdziwej przyjaźni z Bogiem: *"Kocham Cię, o mój Boże"*...

Jego reputacja jako spowiednika przyciąga wielu pielgrzymów szukających u niego przebaczenia i pokoju. Doświadczany wieloma próbami, zachowuje serce zakorzenione w miłości Boga i braci. Jego katechezy i homilie mówią przede wszystkim o dobroci i Miłosierdziu Bożym.

Męczennik konfesjonatu

Od 1830 roku, tysiące ludzi będą przybywać do Ars, aby się u niego wyspowiadać (ponad 80 000 w 1858 roku); pod koniec życia spędza ponad 17 godzin dziennie w konfesjonale, jednając ludzi z Bogiem i między sobą. Ogarnięty miłością Bożą, zachwycony powołaniem człowieka, dostrzega szaleństwo oddzielenia od Boga.

Pochłonięty zbawieniem ludzi

To być może najlepiej podsumowuje to, kim był Święty Proboszcz przez 41 lat swojej obecności w Ars: pochłonięty zbawieniem dusz, szczególnie tych, którzy przychodzili do niego lub byli pod jego opieką; aby każdy mógł zakosztować radości poznania Boga i kochania Go, i wiedział, że jest przez Niego kochany...

Patron wszystkich proboszczów świata

Beatyfikowany w 1905 roku, zostaje ogłoszony 12 kwietnia tego samego roku *"patronem kapłanów Francji"* przez świętego Piusa X. W 1929 roku, cztery lata po kanonizacji, papież Pius XI ogłosi go *"patronem wszystkich proboszczów świata"*, *"Urbi et Orbi"*.

Papież Jan Paweł II, który przybył z pielgrzymką do Ars w 1986 roku, powtórzył to samo trzykrotnie: "Proboszcz z Ars pozostaje dla wszystkich krajów niedoścignionym wzorem zarówno w wypełnianiu posługi, jak i świętości kapłana."

MÓWICIE "JUBILEUSZ"?

Czym jest jubileusz?

Jubileusz to szczególny czas łaski ofiarowany przez Boga, abyśmy mogli cieszyć się ważną rocznicą w życiu Kościoła. W Starym Testamencie, na polecenie Pana, był obchodzony co 50 lat. Ponieważ Bóg udziela łaski, ważne było, aby Izrael mógł przeżywać tę łaskę w czasie poświęconym i w nowy sposób życia: ten czas odpowiadał bardzo konkretnym darowaniom długów i pozwalał odzyskać swoje dobra.

Dziś Jubileusz obchodzi się co "25 lat", w oparciu o Wcielenie Chrystusa w roku "zerowym". Zwyczaj ten pojawił się w XIII wieku. Ten czas otwiera przed nami bogactwa Bożego Miłosierdzia: Jego miłość i przebaczenie są nam hojnie ofiarowane, abyśmy mogli odnaleźć pełną komunię z Bogiem i naszymi braćmi i siostrami, i zakosztować tak radości tryskającego, całkowicie odnowionego życia.

Dlaczego jubileusz w Ars?

W 1925 roku miała miejsce kanonizacja Proboszcza z Ars. Święty Jan Maria Vianney został oficjalnie uznany za świętego całego Kościoła, dany wszystkim jako wzór. Sto lat później cieszymy się z tego wciąż aktualnego i żywego daru. I tak jak on pokazał drogę do Nieba swoim parafianom, tak my prosimy go, aby prowadził nas tą samą drogą i uczynił nas świętymi. "Święty Proboszczu z Ars, uczyni nas świętymi!" stało się naturalnym tematem tego roku jubileuszowego.

Jaki związek z Jubileuszem Nadziei?

W 2025 roku, świętując 100. rocznicę kanonizacji Jana Marii Vianneya, Sanktuarium w Ars wpisze się w szczególny sposób w powszechny Jubileusz ogłoszony przez papieża. Jubileusz do potęgi drugiej dla nas! I oba doskonale się uzupełniają, ponieważ postęp na drodze do Nieba oznacza bycie "pielgrzymem Nadziei".

Czym jest odpust zupełny? Zobacz warunki str. 11

Odpust zupełny jest łaską ofiarowaną przez Boga. Jest odpustem Bożym. Nie jest związany z naszymi zasługami, jest czystym, darmowym darem Bożego Miłosierdzia dla tych, którzy się przygotowują. Jest to przejaw miłosiernej miłości Boga, "która wszystko zagarnia na swojej drodze" (św. J.-M. Vianney).

W sakramencie pojednania grzech jest przebaczony. Ale pozostaje to, co nazywamy "karą doczesną" za grzech. Chodzi o nieporządek spowodowany przez grzech, nieporządek wymagający naprawy i oczyszczenia.

Dlatego przebaczony grzesznik wypełnia "pokutę" po otrzymaniu sakramentalnego przebaczenia, aby przyczynić się, z otrzymaną łaską, do naprawy w dziele Bożym.

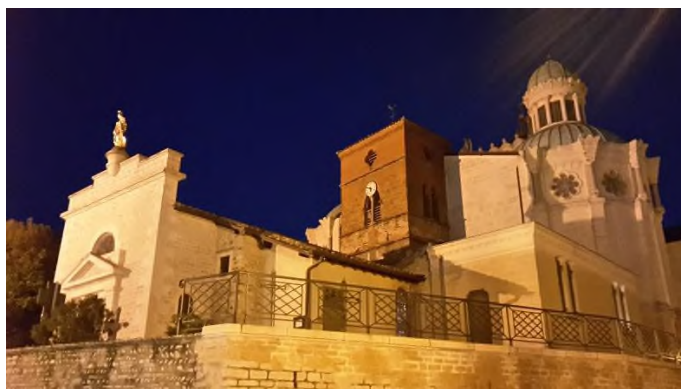
Odpust zupełny całkowicie uwalnia od kary doczesnej należnej za grzech, którego wina została już zgładzona. Tak wyjaśniał to papież Franciszek podczas Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia: "Mimo przebaczenia, nasze życie naznaczone jest sprzecznościami, które są konsekwencją naszych grzechów. W sakramencie pojednania Bóg przebacza grzechy i są one rzeczywiście zgładzone, jednak pozostaje negatywny ślad grzechów w naszych zachowaniach i myślach. Miłosierdzie Boże jest jednak silniejsze niż to. Staje się odpustem Ojca, który poprzez Oblubienicę Chrystusa dociera do grzesznika, któremu przebaczone i uwalnia go od wszystkiego, co pozostało z konsekwencji grzechu, uzdalniając go do działania z miłością, do wzrastania w miłości zamiast ponownego popadania w grzech" (papież Franciszek, Misericordiae Vultus, Bulla ogłaszająca Nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia, nr 22).

JAK PRZEŻYĆ MOJĄ DROGĘ JUBILEUSZOWĄ?

Zobacz plan str. 12

Oto droga jubileuszowa (zawarta również w trasie str. 11), którą proponujemy, z etapami, aby przeżyć ją owocnie i szeroko otworzyć serce na łaski tego jubileuszu, szczególnie na łaskę odpustu zupełnego (patrz poniżej).

1 – Przejsć przez drzwi wejściowe jako pielgrzym, odmawiając Ojciec Nasz: z Chrystusem, przejść od śmierci do Życia

Złożyć swoje intencje i otrzymać zdanie wypowiedziane przez świętego Proboszcza z Ars na temat Nadziei. Kaplica Aniołów (Nr 3 na planie – 1-sza kaplica po lewej).

2 – Przyjąć sakrament pokuty i pojednania: zanurzyć się w Miłosierdziu Bożym

W Ars lub w dniach otaczających mój pobyt w Ars. [spowiedź od 9:20 do 12:00 i od 14:00 do 18:00]. Kaplica Ecce Homo (Nr 3 na planie – 1-sza kaplica po prawej) lub konfesjonał przy wejściu do bazyliki po prawej stronie.

3 – Uczestniczyć w Eucharystii i przyjąć Komunię Świętą: pozwolić się kochać i karmić Bogu

[w dni powszednie o 8:45, 11:00 lub 18:00 – w niedziele o 8:00, 9:30, 11:00 lub 18:00] Bazylika lub kościół Matki Bożej Miłosierdzia (Nr 5 na planie).

4 – Przeżyć czas modlitwy, w jedności z Kościołem powszechnym: wejść w przyjaźń z Bogiem i komunię świętą

– Modlić się do Maryi: wezwanie, różaniec... [różaniec codziennie o 17:00 z wyjątkiem niedzieli] *Kaplica Matki Bożej (Nr 3 na planie – 2-ga kaplica po prawej).*

+ Modlić się przy świętym Proboszczu z Ars (Akt miłości) *Kaplica relikwiarza (Nr 3 na planie – 1-sza kaplica po prawej za zakrystią).*

+ Odmówić Wierzę w Boga otrzymane od Apostołów *Przed głównym ołtarzem (Nr 3 na planie).*

+ Modlić się w intencjach Ojca Świętego *Kaplica Serca (Nr 15 na planie).*

5 – Wykonać konkretny akt miłosierdzia: żyć i świadczyć o miłości Boga

W Ars, wybieram gest, który wykonam [odwiedziny chorego, gest pojednania, dar dla najbardziej potrzebujących, cierpliwość i szczególna uwaga dla kogoś...].

Pamiątkowy obrazek z twojej osobistej drogi jest dostępny w zakrystii lub w Recepcji.

WARUNKI UZYSKANIA ODPUSTU ZUPEŁNEGO

Aby uzyskać odpust zupełny, konieczne jest być ochrzczonym (norma 17 § 1).

Ponadto, oprócz wykluczenia wszelkiego przywiązania do grzechu, nawet powszedniego, wymagane jest wypełnienie dzieła odpustowego [droga proponowana w Ars] i spełnienie trzech warunków:

- 1 – Spowiedź sakramentalna,
- 2 – Komunia eucharystyczna,
- 3 – Modlitwa w intencjach Papieża (norma 20 § 1).

Można go otrzymać raz dziennie, dla siebie samego lub za zmarłego, ale nie za inną osobę żyjącą (norma 3).

Możesz również:

- Odkryć miejsca, gdzie modlił się i żył Proboszcz z Ars: jego kościół, jego probostwo (zobacz str. 26 "Odkrywanie sanktuarium").
- Powierzyć swoich kapłanów świętemu Proboszczowi w Kaplicy Serca (Nr 15 na planie).
- Spędzić czas na cichej modlitwie w kaplicy Opatrzności i modlić się szczególnie o powołania kapłańskie (Nr 13 na planie).
- Przy Pomniku Spotkania (15 minut od Sanktuarium) odnaleźć miejsce spotkania J.-M. Vianneya z małym pasterzem (Nr 7 na planie).

Istnieje również kilka innych ścieżek duchowych, aby pogłębić swoją drogę w szkole Świętego Proboszcza (Informacje w recepcji – Nr 10 na planie).

SZLAK JUBILEUSZOWY ARS 2025

*"Wam, powołanym do świętości,
łaska i pokój od Boga, Ojca naszego,
i Pana Jezusa Chrystusa." (Rz 1,7)*

Wprowadzenie do szlaku

"Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski" (Mt 5,48). To słowo Chrystusa brzmi jak obietnica.

Bóg stworzył nas na swój obraz i podobieństwo (Rdz 1,27). Jego pragnieniem jest, abyśmy przez darmowy dar uczestniczyli w Jego własnej świętości. Bóg chce uczynić nas świętymi! Jednak w naszym sercu mieszka wiele pragnień. Czy pochodzą one od Boga? Z naszej ambicji? Z naszego wyobrażenia o tym, jaka powinna być nasza doskonałość? ... A może tłumimy nasze pragnienia?

Zapraszamy was przez ten szlak do przyjęcia radości Boga i radości, którą Bóg nam daje: odpowiedzieć na wezwanie do życia z Bogiem i życia Bogiem, czyli do bycia świętymi. Na każdym etapie poświęćmy czas na słuchanie Jego Słowa, które zaprasza nas dziś do zrobienia kolejnego kroku na drodze do świętości.

"Gdy bierzemy z Wiarą do rąk Pismo Święte i czytamy je z Kościołem, człowiek wraca, by przechadzać się z Bogiem w raju." (Święty Ambroży z Mediolanu)

Plan Sanktuarium (str. 26)

† W imię Ojca,
i Syna,
i Ducha Świętego.
Amen!

1-szy etap: Pragnienie Boga i pragnienie człowieka

Studnia przy domu Święty Proboszcz z Ars (Nr 4 na planie)

- Z Ewangelii według świętego Jana (4, 5-9)

"Jezus przybywa do miasta w Samarii, zwanego Sychar, w pobliżu pola, które Jakub dał synowi swemu, Józefowi. Było tam źródło Jakuba. Jezus zmęczony drogą siedział sobie przy studni. Było to około szóstej godziny. Nadeszła tam kobieta z Samarii, aby zaczerpnąć wody. Jezus rzekł do niej: «Daj Mi pić!» - Jego uczniowie bowiem udali się przedtem do miasta, by zakupić żywności. Na to rzekła do Niego Samarytanka: «Jakżeż Ty będąc Żydem, prosisz mnie, Samarytankę, abym Ci dała się napić?» Żydzi bowiem nie utrzymują stosunków z Samarytanami."

- Do medytacji

"Jakiego szczęścia oczekujemy i pragniemy? Nie przemijającej radości, ulotnej satysfakcji, która gdy zostanie osiągnięta, domaga się coraz więcej w spirali pożądań, gdzie dusza ludzka nigdy nie jest nasycona, ale coraz bardziej pusta. Potrzebujemy szczęścia, które spełnia się ostatecznie w tym, co nas rozwija, czyli w miłości, abyśmy mogli powiedzieć już teraz: Jestem kochany, więc istnieję; i zawsze będę istniał w miłości, która nie zawodzi i od której nic ani nikt nigdy nie będzie mógł mnie odłączyć (por. Rz 8,38-39)."

(Papież Franciszek, fragment bulli ogłaszającej Jubileusz 2025)

- Ze świętym Proboszczem z Ars

"Bóg dał naszemu sercu pragnienia tak rozległe i szerokie, że nic stworzonego nie jest w stanie go zadowolić." (Kazania "Uświęcenie chrześcijanina" I-128)

- Punkty do refleksji

Dlaczego jestem tutaj w Ars? Jakie jest moje oczekiwanie? Jakie jest moje pragnienie?

Mogę powierzyć Panu, w moim sercu, wszystkie pytania dotyczące mojego życia, moje troski, moje niepokoje

A czego Ty, mój Boże, pragniesz mi dziś dać?

- Gest

Pochylić się nad studnią, aby przeczytać, co jest napisane na dnie.

Następnie udać się do kaplicy ze świecami, przechodząc przez ogród, medytując.

2-gi etap: Bóg wychodzi na spotkanie swojego umiłowanego stworzenia

Kaplica ze świecami, przy stopniach przed kościołem (Nr 8 na planie)

• Z Ewangelii według świętego Jana (4, 10-15)

"Jezus jej odpowiedział: „Gdybyś znała dar Boży i wiedziała, kim jest Ten, który prosi cię o wodę, sama byś Go poprosiła, a On dałby ci wodę żywą.” Odpowiedziała Mu: 'Panie, nie masz czym nabrać, a studnia jest głęboka. Skądże więc weźmiesz tę wodę żywą? Czy Ty jesteś większy od ojca naszego, Jakuba, który dał nam tę studnię, i on sam z niej pił, i jego synowie, i jego bydło?' Jezus jej odpowiedział: 'Każdy, kto pije tę wodę, znów będzie pragnął. Kto zaś będzie pił wodę, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytryskującej ku życiu wiecznemu'. Rzekła do Niego kobieta: 'Panie, daj mi tej wody, abym już nie pragnęła i nie przychodziła tu czerpać'."

• Do medytacji

"Bóg cię kocha. Nigdy w to nie wątp, cokolwiek by się działo w twoim życiu. Jesteś nieskończenie kochany, w każdych okolicznościach. Możesz rzucić się z ufnością w ramiona swojego Boskiego Ojca, tego Boga, który dał ci życie i daje ci je w każdej chwili. On będzie cię mocno wspierał, a jednocześnie poczujesz, że szanuje do końca twoją wolność. Nie macie ceny: musicie sobie to zawsze powtarzać: nie jestem na aukcji, nie mam ceny. Jestem wolny, jestem wolny! Zakochajcie się w tej wolności, którą oferuje Jezus." (Papież Franciszek, fragment z *Christus vivit (On żyje, Chrystus!)*, adhortacja posynodalna, 2019)

• Ze świętym Proboszczem z Ars

Jan Maria Vianney zauważył, że pewien stary rolnik przychodził codziennie modlić się w kościele. Pewnego dnia zapytał go, co mówi do Dobrego Boga. Starzec odpowiedział w miejscowym dialekcie: "J'l'aveuse, pel'm'aveuse"; co tłumaczy się jako: "Patrzę na Niego, a On patrzy na mnie". Termin "aveuser" jest charakterystyczny dla gestu rolnika, który bierze ziemię ze swojego pola w zagłębienie dłoni, aby lepiej ją obejrzeć, dotknąć, by poznać jej bogactwo i możliwą żyzność.

• Punkty do refleksji

Zobaczyliśmy właśnie, ze świętym Proboszczem, tę rozmowę, gdzie dwie osoby wymieniają się spojrzeniami twarzą w twarz, "szacując się" wzajemnie... Opierając się na

Wierze świętego Proboszcza z Ars, czy troszczę się o pogłębianie mojej przyjaźni z Bogiem, o lepsze poznanie Go?

Czy jestem wdzięczny za Twoją obecność przy mnie, Panie?

Czy przyjmuję moje życie od Ciebie, Panie? Czy przyjmuję siebie i innych z zachwytem?

• Gest

Jeśli to możliwe, uklęknąć i patrząc na krzyż, powtarzać w sercu: "Kto będzie pił wodę, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem tryskającym ku życiu wiecznemu."

Powierzam Świętemu Proboszczowi intencję modlitwy, którą szczególnie noszę w sercu tego dnia; mogę ją zapisać w zeszycie umieszczonym w tym celu przy drzwiach.

Następnie udaję się przed kościół.

3-CI ETAP: OTWORZYĆ SERCE NA WEZWANIE BOGA, KTÓRE MOŻE ODSŁONIĆ NAM NASZĄ UBOGOŚĆ

*Drzwi wejściowe, następnie stacja przy relikwiarzu.
(Nr 12 na planie)*

Przechodząc przez drzwi wejściowe tego kościoła, gdzie święty Proboszcz tak życzliwie przyjmował i udzielał sakramentu pojednania, odmawiam *Ojcze Nasz*, biorę zdanie Świętego Proboszcza o Nadziei i udaję się do relikwiarza, gdzie spoczywa święty Jan Maria Vianney.

• Z Ewangelii według świętego Jana (4, 16-21,23-26)

"Jezus jej rzekł: «Idź, zawołaj swego męża i wróć tutaj!» A kobieta odrzekła Mu na to: «Nie mam męża». Rzekł do niej Jezus: «Dobrze powiedziałaś: Nie mam męża. Miałaś bowiem pięciu mężów, a ten, którego masz teraz, nie jest twoim mężem. To powiedziałaś zgodnie z prawdą». Rzekła do Niego kobieta: «Panie, widzę, że jesteś prorokiem. Ojcowie nasi oddawali cześć Bogu na tej górze, a wy mówicie, że w Jerozolimie jest miejsce, gdzie należy czcić Boga». Odpowiedział jej Jezus: «Wierz Mi, kobieto, że nadchodzi godzina, kiedy ani na tej górze, ani w Jerozolimie nie będziecie czcili Ojca. [...] Nadchodzi jednak godzina, owszem już jest, kiedy to prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie, a takich to czcicieli chce mieć Ojciec. Bóg jest duchem; potrzeba więc, by czciciele Jego oddawali Mu cześć w Duchu i prawdzie». Rzekła do Niego kobieta: «Wiem, że przyjdzie Mesjasz, zwany Chrystusem. A kiedy On przyjdzie, objawi nam wszystko». Powiedział do niej Jezus: «Jestem Nim Ja, który z tobą mówię»."

• Do medytacji

"Bóg na nas czeka, czeka tylko, abyśmy dali Mu ten maleńki promień światła, by mógł działać w nas przez swoje przebaczenie, przez swoją łaskę. Tylko ten, kto został dotknięty, ogarnięty czułością Miłosierdzia, naprawdę zna Pana. Dlatego często powtarzam, że miejscem spotkania z Miłosierdziem Jezusa jest mój grzech. Gdy doświadczyliśmy uścisku Miłosierdzia, gdy pozwalamy się objąć, gdy jesteśmy wzruszeni, wtedy życie może się zmienić, bo staramy się odpowiedzieć na ten ogromny i nieoczekiwany dar, który w oczach ludzi może wydawać się «niesprawiedliwy» ze względu na swoją obfitość. Stajemy przed Bogiem, który zna nasze grzechy, nasze zdrady, nasze zaparcia się, naszą nędzę. A jednak jest tam i czeka na nas, by oddać się nam całkowicie, by nas podnieść."

"To, co najważniejsze w życiu każdego mężczyzny i każdej kobiety, to nie fakt, że nigdy nie upadną po drodze. Najważniejsze jest to, by zawsze się podnosić, nie pozostawać na ziemi lizać własne rany. Pan Miłosierdzia zawsze mi przebacza; daje mi więc możliwość, by zawsze zacząć od nowa. Kocha mnie takim, jakim jestem, chce mi ulżyć, wyciąga do mnie rękę."

(Papież Franciszek, *Imię Boga jest Miłosierdzie*, rozmowa z A. Torniellim, Robert Laffont, 2016, fragmenty).

• Ze świętym Proboszczem z Ars

"Święci nie wszyscy dobrze zaczęli, ale wszyscy dobrze skończyli. My źle zaczęliśmy, skończymy dobrze!" (*Duch 63, de la Bastie Roczniki 1910, 312, Kazania "Świętość" IV 143*)

"To piękne myśleć, że mamy sakrament, który leczy rany naszej duszy" (*Duch 170*)

• Punkty do refleksji

Czy jestem jak ubogi, który żebrze przed Tobą o wszystko, czego potrzebuje, Panie?

["Człowiek jest ubogim, który musi o wszystko prosić Boga" (święty Jan Maria Vianney).]
Czy mam większą świadomość Twojego nieskończonego Miłosierdzia niż mojej nędzy?

Czy potrafię dziękować za to, że spotykasz mnie w mojej słabości i wypełniasz moją biedę swoją miłością? Za co mogę Cię chwalić... dziękować Ci dzisiaj?

Dziękuję... Przepraszam... Proszę... Kocham Cię!

• Gest

Przygotować się do przyjęcia sakramentu pojednania (ulotka dostępna przy konfesjonatach) lub odmówić akt żalu.

Odmówić Akt miłości Świętego Proboszcza (str.23) przed relikwiarzem.

Przed wyjściem zatrzymać się przed głównym ołtarzem, gdzie przedstawionych jest dwunastu Apostołów i odmówić Wierzę w Boga.

Wyjść przez drzwi prezbiterium, aby udać się do następnego etapu w Kaplicy Serca.

4-TY ETAP: POZWOLIĆ SIĘ PRZEMIENIĆ W UCZNIA-MISJONARZA

*Kaplica Serca
(Nr 15 na planie)*

• Z Ewangelii według świętego Jana (4, 28-30,39-42)

"Kobieta zostawiła tam swój dzban i odeszła do miasta. I mówiła ludziom: «Pójdźcie, zobaczcie człowieka, który mi powiedział wszystko, co uczyniłam: Czyż On nie jest Mesjaszem?» Wyszli z miasta i szli do Niego. Wielu Samarytan z owego miasta zaczęło w Niego wierzyć dzięki słowu kobiety świadczącej: «Powiedział mi wszystko, co uczyniłam». Kiedy przybyli do Jezusa, poprosili Go, by z nimi został. I spędził tam dwa dni. I o wiele więcej ich uwierzyło dzięki Jego słowu, a do tej kobiety mówili: «Wierzymy już nie dzięki twemu opowiadaniu, usłyszeliśmy bowiem na własne uszy i wiemy, że On prawdziwie jest Zbawicielem świata»."

• Do medytacji

"Pan chce, abyśmy byli świętymi. Zastęp świętych chroni mnie, wspiera i niesie. Są świadkowie, którzy są pomocni w zachęcaniu i motywowaniu nas, ale nie po to, byśmy ich kopiowali. Ważne jest, aby każdy wierzący rozeznał swoją własną drogę i wydobyl z siebie to, co najlepsze, to, co Pan złożył w nim naprawdę osobistego, i nie wyczerpywał się próbując naśladować coś, co nie było dla niego pomyślane. Wszyscy jesteśmy powołani, by być świadkami, ale istnieje wiele egzystencjalnych form świadectwa... Obyś rozpoznał, jakie jest to słowo, to przesłanie Jezusa, które Bóg chce przekazać światu przez twoje życie! Pozwól się przekształcić, pozwól się odnowić przez Ducha, aby to było możliwe i aby twoja piękna misja nie została zaprzepaszczone. Pan dokona tego nawet pośród twoich błędów i złych chwil, pod warunkiem, że nie porzucisz drogi miłości i

pozostaniesz zawsze otwarty na Jego nadprzyrodzone działanie, które oczyszcza i oświeca."

(Papież Franciszek, Fragment z *Gaudete et Exsultate*, adhortacja apostolska o powołaniu do świętości w świecie współczesnym, 2018)

• Ze świętym Proboszczem z Ars

"Szukajcie prawdziwej miłości, która nie objawia się na zewnątrz poprzez skutki, a nie znajdziecie jej." (*Głos Dobrego Pasterza*, 1861, 10)

• Punkty do refleksji

Czy bycie chrześcijaninem zmienia coś w moim życiu?

Czy naprawdę odkryłem, że "życie z Bogiem", "w zgodzie z Bogiem", rozwija i czyni szczęśliwym?

Jakie obrazy Boga sobie tworzę, obrazy, które prawdopodobnie należałoby przemienić, zewangelizować?

Jakiego świadectwa mi zabrakło? Do jakiego świadectwa wzywasz mnie, Panie?

• Gest

Poświęcam chwilę, aby podziękować za powołanie do świętości na drodze mojego powołania i modłę się: Dziękuję Ci, mój Boże, za powołanie, do którego wzywasz mnie każdego dnia.

Pomóż mi być bardziej uważnym i bardziej hojnym w odpowiedzi na Twoje wezwania. Oświecaj mnie, prowadź mnie.

Panie Jezu, Ty, którego Serce jest samym "darem", daj nam świętych kapłanów, święte rodziny chrześcijańskie, świętych zakonników i konsekrowanych w naszej rodzinie, naszej parafii, naszej diecezji... Panie Jezu, dziękuję za życie świętego Jana Marii Vianneya.

Dziękuję za kapłanów, których powołujesz, aby dawać nam Twoją łaskę i nas prowadzić.

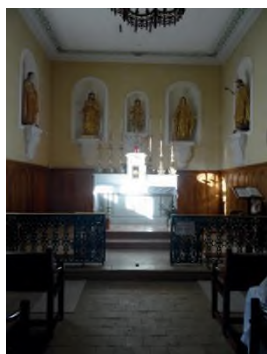
Dziękuję Ci za kapłana/kapłanów mojej parafii, za mojego biskupa, za naszego papieża.

Za wszystkich kapłanów, których spotkałem na mojej życiowej drodze, żywych czy zmarłych, modłę się, Panie: udziel im obfitości Twojej łaski przez wstawiennictwo świętego Jana Marii Vianneya.

Mogę zapisać imiona kapłanów w księdze i zakończyć modlitwą w intencji papieża Franciszka, wystawionej w Kaplicy Serca. Następnie udaję się do następnego etapu - kaplicy Opatrzności - odmawiając *Zdrowaś Maryjo*.

5-TY ETAP: MOJE ŻYCIE DAJE RADOŚĆ PANU

*Kaplica Opatrzności
(Nr 13 na planie)*

Zaczynam od ukłęknięcia, jeśli mogę, i modłę się: Panie Jezu, przyjmuję Twoją Obecność eucharystyczną.

Staję przed Tobą i ofiaruję się Twojej Obecności.

Dziękuję za dzisiejszą Eucharystię.

Cieszę się, że mogę radować Twoje Serce, ofiarując Ci moje ubogie serce.

Z Ewangelii według świętego Jana (4, 27,31-34)

"Na to przyszli Jego uczniowie i dziwili się, że rozmawiał z kobietą. Żaden jednak nie powiedział: «Czego od niej chcesz?» lub: «Czemu z nią rozmawiasz?» [...] Tymczasem uczniowie prosili Go, mówiąc: «Rabbi, jedź!» On im rzekł: «Ja mam do jedzenia pokarm, o którym wy nie wiecie». Mówili więc uczniowie między sobą: «Czyż Mu kto przyniósł coś do zjedzenia?» Powiedział im Jezus: «Moim pokarmem jest wypełnić wolę Tego, który Mnie posłał, i wykonać Jego dzieło»."

• Do medytacji

"Jakże słodko jest być przed krzyżem lub na kolanach przed Najświętszym Sakramentem i być po prostu pod Jego spojrzeniem! Jak dobrze nam robi, gdy przychodzi dotknąć naszego istnienia i pobudza nas do przekazywania Jego nowego życia! W konsekwencji, ostatecznie dzieje się tak, że «oznajmiamy to, cośmy ujrzeli i usłyszeli» (1J 1,3). Najlepszą motywacją, by zdecydować się głosić Ewangelię, jest kontemplowanie jej z miłością, zatrzymanie się na jej kartach i czytanie jej sercem. Jeśli przybliżamy się do niej w ten sposób, jej piękno nas zadziwia i za każdym razem nas pociąga. Dlatego pilne jest odzyskanie ducha kontemplacyjnego, który pozwala nam odkrywać każdego dnia, że jesteśmy powiernikami dobra, które uczłowiecza, pomaga prowadzić nowe życie. Nie ma nic lepszego do przekazania innym."

(Fragment papieża Franciszka, *Ewangelii Gaudium*, adhortacja apostolska o głoszeniu Ewangelii w dzisiejszym świecie, 2013)

• Ze świętym Proboszczem z Ars

"To piękne móc podobać się Bogu, choć jesteśmy tacy mali." (Duch 24, Monnin 429)

• Punkty do refleksji

Jakie słowa Ewangelii, otrzymane od początku tej drogi, pozostają we mnie i znaczą dla mnie?

Co zatrzymuję? Jakie reakcje wywołują we mnie?

Które zdanie mnie dotknęło? Mogę pozostać z nim i medytować je, "przeżuwać"...

Powtarzam je wewnątrz, łagodnie, kilka razy, zapamiętuję je. Mogę je zapisać.

Z jakim darem, jaką łaską chcesz, żebym odszedł, Panie?

Z tym nowym otrzymanym życiem, jako dziękczynienie: uczynić z mojego życia "kocham Cię" dla Ciebie, mój Boże!

• Gest

W odpowiedzi na to, co odkryłem, mogę modlić się i zobowiązać do konkretnego aktu miłosierdzia, pojednania, i zapisać tę odpowiedź:

Panie Jezu, przemówiłeś do mnie.

Teraz ja chcę Ci odpowiedzieć.

Dziękuję za...

Pozwoliłeś mi odkryć...

Oświeciłeś mnie w sprawie...

Prosisz mnie o...

Chcę zobowiązać się z pomocą Twojego Ducha mocy do...

- Na zakończenie

Modlitwa jubileuszowa
(zobacz str.31)

Święty Proboszczu z Ars,
uczyn nas świętymi!

† W imię Ojca,
i Syna,
i Ducha Świętego.
Amen!

MODLAĆ SIĘ ZE ŚWIĘTYM PROBOSZCZEM Z ARS.

Akt miłości świętego Proboszcza z Ars

Kocham Cię, o mój Boże,

a moim jedynym pragnieniem jest kochać Cię
aż do ostatniego tchnienia mojego życia.

Kocham Cię, o Boże nieskończenie godny
miłości,

i wolę umrzeć kochając Cię, niż żyć choćby
chwilę bez miłości do Ciebie.

Kocham Cię, o mój Boże,

i pragnę Nieba jedynie po to, by mieć
szczęście kochać Cię doskonale.

Kocham Cię, o mój Boże, i lękam się piekła
tylko dlatego, że tam nigdy nie będzie słodkiej
pociechy kochania Ciebie.

O mój Boże, jeśli mój język nie może w każdej
chwili mówić, że Cię kocham, chcę przynajmniej, by moje serce powtarzało to przy
każdym oddechu.

Ach! Daj mi łaskę cierpienia w miłości do Ciebie, kochania Cię w cierpieniu i umrzeć
pewnego dnia, kochając Cię i czując, że Cię kocham.

A im bliżej jestem kresu, tym bardziej błagam Cię, abys pomnożył moją miłość i
udoskonalił ją. Amen.

Modlitwa do Świętego Proboszcza

Święty Proboszczu z Ars, uczyniłeś ze swojego życia ofiarę bez reszty dla Boga w służbie
ludziom; niech Duch Święty, przez Twoje wstawiennictwo, prowadzi nas dziś do
odpowiedzi, bez zawahania, na nasze osobiste powołanie.

Byłeś karmiony Słowem Chrystusa. Naucz nas przyjmować je każdego dnia w Piśmie
Świętym, nieść je wiernie i niestrudzenie ludziom w głoszeniu Dobrej Nowiny.

Byłeś gorliwym adoratorem Chrystusa w tabernakulum. Naucz nas zbliżać się z wiarą i szacunkiem do Eucharystii, smakować cichą obecność w Najświętszym Sakramencie.

Byłeś przyjacielem grzeszników. Mówiłeś im: "Wasze grzechy są jak ziarno piasku w porównaniu z wielką górą Bożego miłosierdzia." Rozwiąż więzy lęku, które czasem trzymają nas z dala od Bożego przebaczenia. Odkryj nam prawdziwe oblicze Ojca, który niestrudzenie czeka na powrót marnotrawnego syna. Pomnóż naszą wdzięczność i pomnażać w nas skrucę za grzechy.

Byłeś podporą ubogich: "Moja tajemnica jest bardzo prosta – to dawać wszystko i nic nie zatrzymywać." Naucz nas dzielić się z potrzebującymi; uczyni nas wolnymi wobec pieniędzy i wszelkich fałszywych bogactw.

Byłeś kochającym synem Maryi Dziewicy, "twojej najstarszej miłości". Naucz nas zwracać się do Maryi, naszej Matki, z prostotą i ufnością dziecka.

Stałeś się przykładnym świadkiem proboszczów świata w swojej osobie i w swojej posłudze. Niech twoja pasterska miłość prowadzi duszpasterzy do szukania bliskości ze wszystkimi, bez względu na osoby. Daj im miłość do Kościoła, apostołski zapał, odwagę w próbach. Wzbudź w młodych wielkość posługi kapłańskiej i radość odpowiedzi na wezwanie Dobrego Pasterza.

Saint Curé d'Ars, sois notre intercesseur auprès de Dieu. Obtiens-nous ce que nous te demandons [*préciser ici telle demande particulière*], toi le pasteur humble et fidèle, infatigable dans le service de Dieu et des hommes. Amen.

Bp Guy-Marie Bagnard & Bp Pascal Roland

Modlitwa młodych

Święty Janie Mario Vianney, pokaż mi "drogę do Nieba", drogę życia z Bogiem.

Daj mi szczęście kochania Jezusa, życia w zjednoczeniu z Nim i sprawiania, by był kochany, przez głoszenie Dobrej Nowiny o Jego śmierci i Zmartwychwstaniu.

Naucz mnie coraz bardziej kochać sakramenty Eucharystii i pojednania, bo tam właśnie spotykam Jezusa i otrzymuję Jego miłość.

Pozwól mi odkryć, że Ewangelia jest przewodnikiem w miłowaniu i służeniu innym z radością, szczególnie najuboższym.

Ponieważ jesteś wzorem dla wszystkich kapłanów, modłę się za nich, szczególnie za tych, których znam: niech będą jak ty dobrymi pasterzami!

Święty Proboszczu z Ars, rozwijaj we mnie pragnienie świętości. Amen.

Modlitwa o powołania

Panie Jezule, przewodniku i pasterzu Twojego ludu, wzbudziłeś w Twoim Kościele świętego Jana Marię Vianneya, Proboszcza z Ars. Bądź błogosławiony za świętość jego życia i niezwykłą płodność jego posługi.

Z wytrwałością i pokorną cierpliwością pokonał wszystkie przeszkody na drodze do kapłaństwa. Jako kapłan czerpał z celebracji eucharystycznej, cichej adoracji i Ewangelii żar swojej pasterskiej miłości i dynamizm swojej gorliwości apostoelskiej.

Przez jego wstawiennictwo:

- Dotknij serc młodych; niech znajdą w przykładzie jego życia zapal do podążania za Tobą, z tą samą odwagą, nie oglądając się wstecz.
- Odnów serca kapłanów; niech przylgną do Ciebie z żarliwością i głębią. Niech budują jedność wspólnot na Eucharystii, Słowie Bożym, przebaczeniu i w miłości braterskiej.
- Umocnij rodziny chrześcijańskie, ogniska życia ewangelicznego, aby szczególnie wspierały te spośród swoich dzieci, które powołałeś.

Także dzisiaj, Panie, poslij robotników na Twoje żniwo, aby sprostać ewangelicznemu wyzwaniu naszych czasów. Amen.

Modlitwa za kapłanów

Panie Jezu, ze świętym Janem Marią Vianneyem, powierzamy Ci wszystkich kapłanów, których znamy, wszystkich, których spotkaliśmy, wszystkich, którzy pomogli nam wzrastać w wierze, wszystkich, których dajesz nam dziś jako przewodników duchowych.

Ojcze, naucz nas po prostu ich kochać, szanować i przyjmować jako dar z Twojej ręki, abyśmy razem mogli żyć Twoją nieskończoną Miłością.

Powołałeś każdego po imieniu, wielbimy Cię i błagamy za każdego. Zachowaj ich w wierności Twojemu Imieniu, Ty, który konsekrowałeś ich, aby głosili Dobrą Nowinę, i aby w Twoje Imię byli naszymi pasterzami pełnymi gorliwości i miłości.

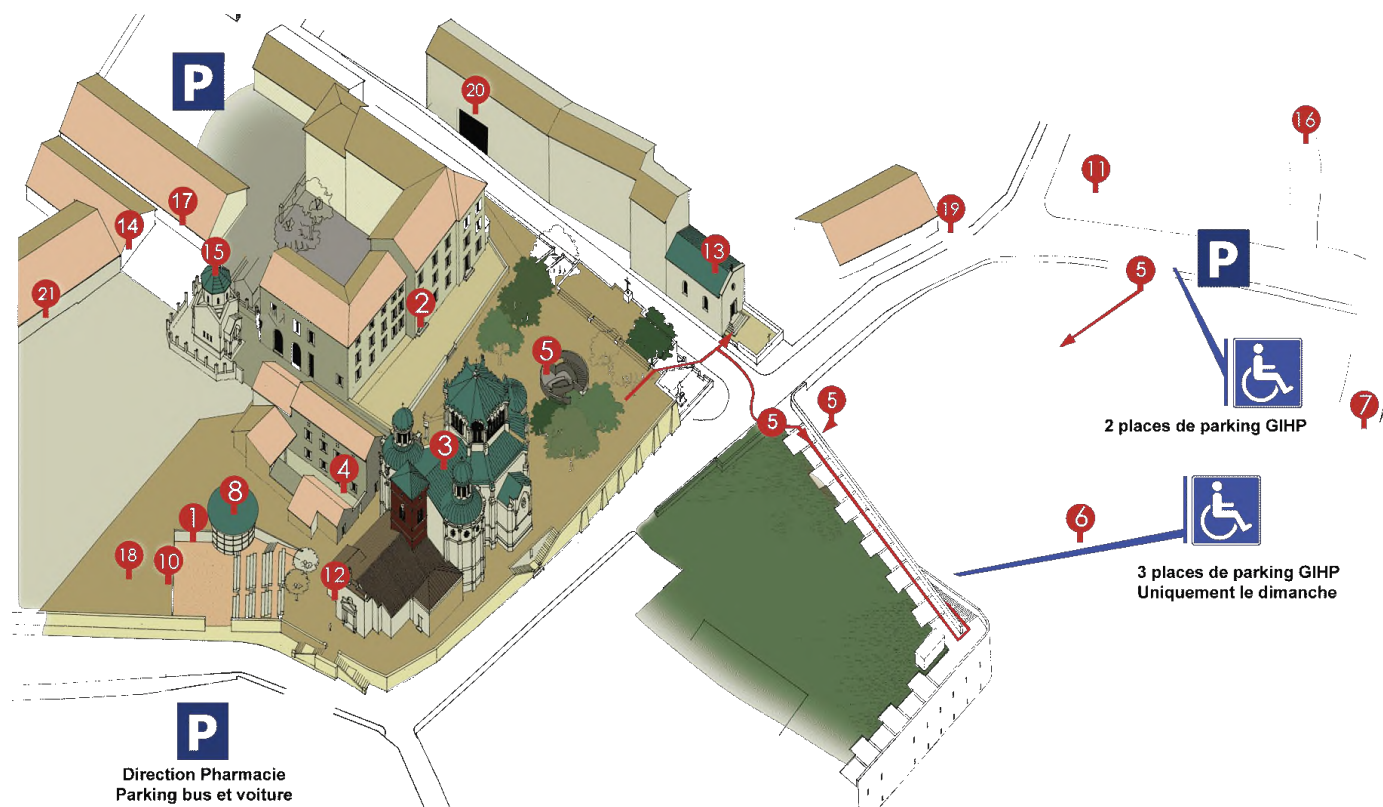
Daj im siłę, ufność i radość w wypełnianiu ich misji. Niech Eucharystia, którą sprawują, karmi ich i daje im odwagę ofiarowania się wraz z Tobą za Twoje owce.

Niech będą zanurzeni w Twoim sercu miłosierdzia, aby byli nieustrudzonym świadkami Twojego przebaczenia.

Niech będą Twoimi prawdziwymi czcicielami i uczą nas prawdziwej drogi świętości; abyśmy ożywieni tchnieniem Twojego Ducha byli uczniami-misjonarzami Twojego Syna Jezusa, współpracownikami Twojego dzieła dla zbawienia świata. Amen.

Możecie wpisać imię kapłana/kapłanów, za którego/których chcecie się modlić w księdze w Kaplicy Serca.

PLAN SANKTUARIUM

ODKRYWANIE SANKTUARIUM

1 **Recepcja** – Kilka propozycji :

- ✓ Wycieczka z przewodnikiem (wymagana rezerwacja).
- ✓ 2 filmy przedstawiające to miejsce: "Życie świętego Proboszcza z Ars" (15' po francusku lub 52' w różnych językach) "Droga do nieba: Ars dzisiaj" (30' po francusku).
- ✓ Audioprzewodnik w różnych językach.
- ✓ Możliwość zamówienia mszy w waszych intencjach.
- ✓ 4 Ścieżki duchowe.
- ✓ Gra odkrywcza i trasa kulturalna dla dzieci i dorosłych.
- ✓ Gra odkrywcza i trasa kulturalna dla dzieci i dorosłych.

2 **Obecna plebania:** Dawniej Hotel Notre-Dame des Anges, stał się plebanią po śmierci Świętego Proboszcza.

3 **Kościół Świętego:** Gdy ksiądz Vianney przybył do Ars, kościół św. Sykstusa z XII wieku składał się tylko z nawy i kaplicy (Matki Bożej). Stopniowo dobudował kolejne i zaaranżował całość. Po lewej stronie znajduje się ambona, z której głosił kazania; naprzeciwko mała ambona, gdzie prowadził katechezę. Najśłynniejszy konfesjonał znajduje się w dawnej zakrystii; dawny ołtarz główny znajduje się w kaplicy św. Jana Chrzciciela.

4 **Dom Świętego:** Udostępniony mu przez hrabinę des Garets, Proboszcz z Ars zwrócił jej wszystkie wartościowe meble, aby żyć w tym samym ubóstwie co jego parafianie. Mieszkał tu 41 lat; dom pozostał w stanie, w jakim był w chwili jego śmierci, szczególnie jego pokój. Prezentowane są tu jego osobiste przedmioty.

5 **Krzyż na Esplanadzie:** Krzyż zainstalowany w lipcu 1847 roku na pamiątkę misji.

Dostęp do kościoła Matki Bożej Miłosierdzia (kościół podziemny): zbudowany w 1959 roku, oznaczony jako "Dziedzictwo XX wieku"

6 **Na łące:** Droga Krzyżowa, Statua Świętego & Ołtarz

7 Pomnik Spotkania: Jean-Marie Vianney, wychodząc ze swojej parafii w Écully na północ od Lyonu, przybywa do Ars 13 lutego 1818 roku. Mgła uniemożliwia mu zobaczenie wioski i pyta o drogę młodego pasterza, Antoine'a Givre'a, który wskazuje mu kierunek do wioski. Mówi mu wtedy: "Pokazałeś mi drogę do Ars, ja pokażę ci drogę do Nieba." Antoine Givre powiedział mu również, że terytorium parafii Ars zaczynało się w miejscu, gdzie się znajdowali. Młody wikariusz uklęknął wtedy, aby ucałować ziemię, pokazując, że przyjmuje całym sercem lud powierzony mu przez Boga. To spotkanie zostało uwiecznione w brązowej statui w tym samym miejscu.

8 Kaplica ze świecami: Mieści słynną statuetkę modlącego się Proboszcza z Ars, wykonaną przez rzeźbiarza Émiliena Cabucheta, na podstawie małego woskowego popiersia, które wymodelował potajemnie w swoim kapeluszu podczas katechezy Świętego.

Każdy może tu złożyć swoje intencje modlitewne, świecę, jako znak modlitwy i ufności w jego wstawiennictwo.

10 Sklep – Księgarnia: Przedmioty religijne i liturgiczne, książki, pamiątki, ...

11 Krzyż Beczki: W 1840 roku Proboszcz z Ars podejmuje pierwszą próbę ucieczki, nie czując się na wysokości swojej misji. Zostaje zatrzymany przy Krzyżu Beczki przez mieszkańców wioski.

12 Święta Brama: Zbudowana przez proboszcza z Ars.

13 Kaplica i dom "La Providence": W 1824 roku Jean-Marie Vianney prosi Benoîte Lardet i Catherine Lassagne o otwarcie domu "La Providence", który będzie przyjmował dziewczęta, głównie.

14 Schronisko Pielgrzyma 17 & Sala Wideo: Dostępne w ciągu dnia dla grup pielgrzymów po wcześniejszym zgłoszeniu w recepcji.

15 Kaplica serca: Zbudowana w 1930 roku, zawiera relikwię serca Świętego Proboszcza. Dostępny jest tu zeszyt do wpisywania nazwisk księży, których chcecie powierzyć wstawiennictwu Świętego.

16 Dom Kapłański Jana Pawła II: Zbudowany w miejscu namiotu wzniesionego podczas wizyty Papieża Jana Pawła II, mieści międzynarodowe seminarium Towarzystwa Jana Marii Vianneya oraz dom dla księży w czasie pobytu.

18 Ogród Świętego: Po przybyciu Proboszcz z Ars znajduje opuszczoną parafię. Zaczyna od zapraszania dzieci do zbierania owoców, zabawy i modlitwy z nim w jego ogrodzie.

19 Muzeum Figur Woskowych & Informacja Turystyczna: Poprzez figury woskowe sygnowane przez GRÉVIN, przeżyj na nowo ważne momenty z życia świętego Proboszcza z Ars w dwóch przestrzeniach do odkrycia: 1. Wystawa: wielkie wydarzenia, które naznaczyły jego wiek; 2. Wędrówka przez 17 scen z jego życia.

MODLITWA JUBILEUSZOWA

O Ojczy, wzywaj każdego do świętości,
byśmy trwali przed Tobą w Miłości.

Dziękujemy Ci
za przykład świętego Jana Marii Vianneya,
Świętego Proboszcza z Ars.
Pozwolił Twojej łasce rozwinąć się w jego słabości
i dziś jest dla każdego z nas
wzorem i wsparciem.

Za jego wstawiennictwem i jak on,
niech Twój Duch Święty kształtuje nas coraz bardziej
na podobieństwo Twojego Syna Jezusa;
Uczyń nasze serce posłusznym
Duchowi Świętemu,
by dało się prowadzić
Twojej woli Miłości
tam, gdzie nas posyłasz
w służbie naszym braciom.

Podążając tak
w Nadziei
naszą własną drogą,
z naszym ubóstwem
i bogactwem,
obyśmy mogli stać się
świętymi uczniami-misjonarzami,
pokornymi i radosnymi świadkami Nieba.

Amen!

